

at Pensionens Størrelse da maatte gjøres afhængig af Tjenestetiden efter den i Pensionsloven af 5te Januar 1851 indeholdte eller en lignende Scala. Man har derfor troet i det Væsentlige at burde blive staaende ved den nu gjældende Regel, hvorefter der altsaa, naar en Districtsjordemoder paa Landet overhovedet findes kvalificeret til at afgaae med Pension (Cfr. Plc. af 27de April 1832), ordentligviis vil blive tilstaaet hende Totrediedele af den

hende af Amtsrepartitionsfonden tillagte faste Pengeløn — derunder Alderstillegget indbefattet — og under særdeles Omstændigheder noget mere, indtil Pengelønnens fulde Beløb. For saavidt det imidlertid hidtil har været nødvendigt i ethvert enkelt Tilfælde at indstille Spørgsmaalet om Pensionens Størrelse til ministeriel Resolution, har man meent, at der uden Betænkkelighed heri kunde skee Forandring, saaledes at Afgjørelsen overlades til Amtsraadet.

LXXX.

Forslag til Lov

om

Erklæringers Meddelelse til Ansøgere og Klagere.

(Bedtaget ved 3die Behandling i Folkethinget den 21de Januar 1856.)

Naar den, som har indgivet Ansøgning eller Klage angaaende en Sag, der hører under Kongerigets særlige Anliggender, eller en Person, der er overdraget Bestyrelsen af noget af disse Anliggender, deri har forlangt at blive bekendt med Indholdet af de Erklæringer, som derover afgives, maa Ansøgningen eller Klagen ikke afgjøres, førend der er givet ham Leilighed til paa sin Bopæl at gjøre sig

bekendt med Erklæringernes Indhold, og derover at yttre sig.

Dette skal dog ikke finde Anvendelse paa Ansøgninger om Embeder; ligesom Skrivelser mellem Ministerierne indbyrdes ikke heller skulle være indbefattede under de Erklæringer, som Ansøgere og Klagere kunne forlange sig meddeelte.

No t w i t t.

Barfod.